

Staðfesting ríkisstjóra Íslands á viðaukaskipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð 138
Jórunnar ljósmóður Jónsdóttur frá Rauðanesi“, útgefin á venjulegan hátt að mandat- 25. júlí
um af dóms- og kirkjumálaráðherra 25. júlí 1941.

Skipulagsskráin er þannig:

VIÐAUKASKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Jórunnar ljósmóður Jónsdóttur frá Rauðanesi.

Samkvæmt samþykkt og ósk kvenfélagsins „Líknarhöndin“ er hér með gerð þessi viðbótarskipun um meðferð Minningarsjóðs Jórunnar ljósmóður Jónsdóttur frá Rauðanesi og breytist að því leyti skipulagsskrá sjóðs þessa, er staðfest var 21. júní 1928, sbr. Stjórnartíðindi 1928, B-deild nr. 54.

1. gr.

Styrktarfé því, sem úthlutað er úr sjóðnum, skal ávallt skipt í tvo jafna hluta. Skal annar hlutinn ganga til styrktarstarfsemi samkvæmt 3. gr. skipulagsskrárinnar frá 21. júní 1928 í Borgarhreppi, en hinn hlutinn til sams konar styrktarstarfsemi í Borgarneshreppi. Sé eitthvert ár úthlutað hærri styrk í öðrum hreppum en hinum, skal þeim hreppi, er minna fær það árið, geymdur sinn hluti til úthlutunar síðar, svo að fullur jöfnuður náist milli hreppanna.

Guðrún Pétursdóttir,
formaður.

Elínborg I. Sigurðardóttir,
gjaldkeri.

Hólmfríður Erlendsdóttir,
ritari.

Stjórn Jórunnarsjóðsins.

Ragnhildur Erlendsdóttir,
formaður.

Elínborg I. Sigurðardóttir,

Guðfríður Jóhannesdóttir,
meðstjórnendur.

REGLUGERÐ

um sjóváttryggingu afla og veiðarfæra.

139

5. ágúst

Samkvæmt lögum nr. 38 27. júní 1941 um breyting á lögum nr. 27 13. jan. 1938, um váttryggingarfélag fyrir vélbáta, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Vélbátaábyrgðarfélagum er heimilt að váttryggja afla og veiðarfæri á þeim skipum, sem þau hafa í sjóváttryggingu.

2. gr.

Sá, sem beiðist váttryggingar á afla og veiðarfærum, öðruhvorum eða hvorutveggja, skal gera það skriflega. Beiðninni skal fylgja nákvæm skrá yfir hluti þá, sem beiðist er váttryggingar á, og skal verðleggja hvað fyrir sig, svo sem fiskilínur, dragnætur, botnvörpur, herpinætur, niðristöður og uppihöld, nótabáta, spil, bjóð o. s. frv. Afli skal einnig tryggður fyrir tilgreinda upphæð.

Tilgreina skal hvaða dag tryggingin hefst og hvaða dag henni lýkur. Gildir hún frá kl. 12 á hádegi þann dag, er hún hefst, til kl. 12 á miðnætti þann dag, er henni lýkur.

Tryggingin nær aðeins til muna, er farast að fullu, er um algerðan skiptapa er að ræða, og hvort sem það verður af sjóskaða, ásiglingu eða strandi, og skal þá bæta það, sem sannanlega hefur farizt með skipinu. Enn fremur nær tryggingin til sam-eiginlegs sjóttjóns.

Hið vátryggða er tryggt aðeins í því skipi, sem veiðarfærin tilheyra og veitt hefur aflann, sem tryggður var. Tryggingin gildir við fiskveiðar og siglingar við strendur landsins og á höfnum inni.

Vátryggingariðgjöldin ákveðast af vátryggjanda í samráði við Samábyrgð Íslands á fiskiskipum. Þau greiðast fyrirfram um leið og vátryggingar er beiðst.

Vátryggingarféð greiðist þegar er sannað er, að skipið og munirnir hafi farizt. Ef ekki spyrst til skips í 3 mánuði má krefjast vátryggingarfjárins, þó skiptapinn sé eigi sannaður á annan hátt. Komi síðar í ljós, að hið tryggða hefur bjargazt að nokkru eða öllu leyti verður það eign vátryggjenda.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. ágúst 1941.

Ólafur Thors.

Vigfús Einarsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um notkun bátabryggjunnar í Ólafsfirði,
nr. 138 25. júlí 1939.

7. gr. reglugerðarinnar orðist þannig::

Bryggjugjald greiðist af öllum uppskipuðum og útskipuðum vörum, sem hér segir:

1.	Fyrir hver 50 kg fiskjar (saltaður, pressaður, fryst fiskflök)	kr. 0.20
2.	— hver 100 kg fiskjar, blautum upp úr sjó	— 0.15
3.	— hverja sildartunnu (fulla)	— 0.15
4.	— — — (tóma)	— 0.05
5.	— — smálest salts	— 1.00
6.	— — — kola	— 1.00
7.	— — — sements	— 1.00
8.	— — — þurr bein	— 1.00
9.	— — — ís	— 1.00
10.	— hvert teningsfet timburs	— 0.02